

259 /

descabalar v. tr. fer pende (a alpi) ^{els seus cabals}
| pron. perdre alquí els seus cabals.

descabdell m. Desordre, confusió

descabdelladament adv.
en desordre, en confusió.

descabdellament m. Acció de descabdellar,

descabdellar v. tr. Desfer un cabdell desenrotllant-ne (el fil) | Breure el fil de seda (d'un capoll) || fig. Introduir la confusió (en una reunió arreugada) || fig. Desenvoldre, exposar extensament (un assumpte, un pla, etc.)
| pron.

~~descabdelladament adv.~~

x ~~descabdellat~~

descabdellat-ada adj. Sense cabdellar ||
en desordre, en confusió.

descabellar [casti]. Matar (un brau) encertant a fer-lo al mig del bescoll.